

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 85.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-n58.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB31:58

#

Præste-Eden.

Søger først Guds Rige – dette er Xstd. Og det er paa det nye Testamente Præsten ved Eed forpligtes.

Nu veed vi Alle, hvorledes det gaaer til i det praktiske Liv, at det ikke i den allerallerfjerneste Maade har den allerallerfjerneste Lighed med dette: først Guds Rige. Til at blive Candidat bruger Studenten en 4 Aar. Saa bliver han Candidat. Nu maa han vente en 5 a 6 Aar, førend han faaer behørig Anciennitet. Saa søger han. Og endelig faaer han et Embede og Levebrød -- det er: først Guds Rige.

Er en saadan Eed dog egl. ikke en Meeneed, og var det dog ikke langt bedre, at den reent faldt bort? Eller er det en Tilforladelighed, tilforladeligere end ingen Eed, en Eed, som der ikke i fjerneste Maade er Tanke om skulde have Noget at betyde?

Msklig talt kan man i en vis Forstand ikke kalde Præstens Eed en Meneed. Det gaaer nemlig med denne Eed som med Eed i andre Forhold. Naar det er almdl. Vedtægt betræffende en Eed i givet Tilfælde, at vi Msker indbyrdes med hinanden forstaae, at den ikke betyder Noget: saa ansee vi det ikke for Meneed at aflægge den, uagtet man ikke holder den. En saadan Eed betragtes som en Formalitet. Men kan Xstd. være tjent med Sligt? Er det saa dog ikke langt bedre, at Eeden reent falder bort?